

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 423/21	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżeń, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
USTALENIE FAKTÓW			
Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.1.1.	I. Ż.	1) działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności w okresie od dnia 26 lutego 2018 roku do dnia 25 września 2018 roku jako Prezes Zarządu zobowiązany na podstawie art.201 § 1 i art. 208	

§ 2 ustawy z dnia 15 września 2000 r. kodeks spółek handlowych do prowadzenia spraw spółki i osoba faktycznie zajmująca się sprawami gospodarczymi, odpowiedzialna za terminowe wywiązywanie się z zobowiązań podatkowych przez (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., al. (...) lok.27, NIP: 583 273 99 59, podatnika podatku od towarów i usług, wbrew art. 103 ust. 1 oraz art. 99 ust. 1 ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 poz. 106 ze zm.), uchylał się od opodatkowania przez nieujawnienie przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz niezłożenie w terminie ustawowym (do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy) naczelnikowi Urzędu Skarbowego Warszawa-Mokotów deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7 za miesiące od stycznia do sierpnia 2018 roku, przez co doszło do uszczuplenia podatku w kwocie łącznej 22.391,00 zł,

tj. o przestępstwo skarbowe z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.;

2) działając w krótkich odstępach czasu z

wykorzystaniem takiej samej sposobności w okresie od dnia 1 stycznia 2018 roku do dnia 21 sierpnia 2018 roku jako Prezes Zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., al. (...) lok.27, NIP: 583 273 99 59, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 109 ust. 3 i ust. 8a ustawy z dnia 11 marca 2004 roku o podatku od towarów i usług (Dz. U. z 2020 poz. 106 ze zm.) nie prowadził elektronicznej ewidencji VAT (rejestr zakupu i sprzedaży VAT),
tj. o przestępstwo skarbowe z art. 60 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

3) będąc Prezesem Zarządu spółki (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W., al. (...) lok.27, NIP: 583 273 99 59, działając w krótkich odstępach czasu z wykorzystaniem takiej samej sposobności, wbrew obowiązkowi wynikającemu z art. 82 § 1b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (Dz.U.2020.1325 t. j.) nie przekazał Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej za pomocą środków komunikacji elektronicznej w ustawowym terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc którego

		ta informacja dotyczy informacji- Jednolitych Plików Kontrolnych ((...)) za miesiąc styczeń-sierpień 2018 roku, tj. o przestępstwo skarbowe z art. 80 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>Czyny z pkt 1- 3</p> <p>I. Ż. był Prezesem i jedynym udziałowcem spółki (...) Sp. z o.o. w W., al. (...) lok. 27.</p> <p>W tym samym okresie prowadził on jednoosobową działalność gospodarczą, zarejestrowaną pod nazwą (...) Usługi (...). Głównym przedmiotem działalności, zarówno (...) Sp. z o.o. jak i firmy (...) Usługi (...) były usługi informatyczne.</p> <p>W dniach od 27.03.2019 r. do 12.08.2019 r. pracownicy Urzędu Skarbowego Warszawa Mokotów, na podstawie upoważnienia nr (...) - (...). (...).500.6.19.1 z dnia 20.02.2019 r. przeprowadzili wobec spółki (...) Sp. z o.o. NIP (...), źródłową kontrolę podatkową w zakresie prawidłowości i rzetelności rozliczenia podatku od towarów i</p>	Zawiadomienie o naruszeniu przepisów	1- 2	

usług za okres 01.01.2018 r. - 31.08.2018 r.

W toku czynności kontrolnych, na podstawie złożonych przez (...) Usługi (...) plików (...) ustalono, iż w okresie od stycznia 2018 r. do sierpnia 2018 r. (...) Sp. z o.o. wystawiała faktury VAT na rzecz (...) Usługi (...). Pomimo ciążącego na (...) Sp. z o.o. obowiązku, nie złożyła ona do Urzędu Skarbowego W. M. deklaracji VAT-7 oraz plików (...) za miesiące, obejmujące wystawione faktury. Spółka nie prowadziła również elektronicznej ewidencji podatku VAT (rejestr zakupu i sprzedaży VAT). Organ podatkowy odnotował wpływ deklaracji VAT-7 złożonych przez I. Ż. z tytułu indywidualnej działalności gospodarczej.

I. Ż., nie wskazał organowi podatkowemu transakcji zawartych z (...) Sp. z o.o. nie przekazał również dokumentów potwierdzających współpracę pomiędzy podmiotami, tj. faktur VAT, umowy o współpracy, potwierdzeń dokonania płatności.

W związku z wynikiem przeprowadzonej wobec Spółki kontroli podatkowej, w dniu 14.11.2019, na mocy postanowienia z dnia 29.10.2019 r. nr (...)

<p>- (...)2. (...)43.2019.2. (...), wszczęto wobec Spółki (...) Sp. z o.o. NIP: (...) postępowanie podatkowe w zakresie podatku od towarów i usług za okres 01.01.2018 r. – 31.08.2018 r. Kwota zaniżenia podatku należnego za ten okres wyniosła łącznie 22.391,19 zł. W tym okresie (...) Sp. z o.o. nie udzieliła pełnomocnictwa biuru rachunkowemu w zakresie rozliczania należności skarbowych w tym podatku VAT.</p>			
<p>Protokół kontroli podatkowej</p>	<p>2- 5</p>		
<p>Decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa- Mokotów (...): (...)-20- (...)</p>	<p>10- 15v</p>		
<p>Lista zaległości wraz z odsetkami</p>	<p>17, 73</p>		
<p>Dane identyfikacyjne i adresowe organizacji oraz dane o obowiązkach podatkowych podmiotu</p>	<p>18- 24v</p>		
<p>Pismo Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa Mokotów</p>	<p>128</p>		
<p>Karta K.</p>	<p>110</p>		
<p>Fakty uznane za nieudowodnione</p>			
<p>Lp.</p>	<p>Oskarżony</p>	<p>Czyn przypisany oskarżonemu</p>	

		(ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
OCena DOWOdów			
1.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
Czyny z pkt 1- 3	Zawiadomienie o naruszeniu przepisów	Dokumenty sporządzone zostały przez upoważnionych funkcjonariuszy publicznych. Żadna ze stron postępowania nie kwestionowała ich autentyczności lub rzetelności. Także Sąd z urzędu nie dostrzegł podstaw do kwestionowania wskazanych dowodów z dokumentów. Dlatego Sąd uznał, że zawarte w ich treści informacje zamieszczone zostały przez osoby odpowiedzialne za wystawienie ww. dokumentów, a autentyczność tych dowodów nie budziła żadnej wątpliwości. Organ administracji publicznej działający na podstawie przepisów prawa, jest organem właściwym do	

	<p>ustalania kwestii wysokości kosztów uzyskania przychodu czy w końcu kwestii ustalenia zobowiązania podatkowego czy też wysokości spowodowanego uszczuplenia w danym podatku. Oczywiście jest, że Sąd karny nie jest organem właściwym do kontroli prawidłowości decyzji administracyjnych, jednakże nie jest również organem właściwym do ustalania kwestii prawidłowości naliczania i uiszczania podatków. Z uwagi na redakcję przepisów kodeksu karnego skarbowego jego rola skupia się jedynie, na stwierdzeniu, czy skutek w postaci uszczuplenia należności podatkowych zaistniał z winy oskarżonego oraz w sposób opisany w znamionach danego przepisu kodeksu karnego skarbowego (tak również w uzasadnieniu postanowienia Sądu Okręgowego w Warszawie IX Wydziału Karnego Odwoławczego z dnia 1 czerwca 2007 r.- sygn akt IX Kz 492/07).</p>	
<p>Protokół kontroli podatkowej</p>		
<p>Decyzja Naczelnika Urzędu Skarbowego Warszawa- Mokotów (...): (...)-20- (...)</p>		

Lista zaległości wraz z odsetkami			
Dane identyfikacyjne i adresowe organizacji oraz dane o obowiązkach podatkowych podmiotu			
Pismo Naczelnik Urzędu Skarbowego Warszawa Mokotów			
Karta K.			
1.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	1.3. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, II, III	I. Ź.
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

Sprawstwo i wina oskarżonego I. Ż. co do popełnienia zarzucanych mu czynów nie budzi wątpliwości.

Zgodnie z treścią art. 54 § 1 k.k.s. podatnik, który uchylając się od opodatkowania, nie ujawnia właściwemu organowi przedmiotu lub podstawy opodatkowania lub nie składa deklaracji, przez co naraża podatek na uszczuplenie, podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych albo karze pozbawienia wolności, albo obu tym karom łącznie. Stosowanie natomiast do treści art. 54 § 2 k.k.s. jeżeli kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości, sprawca czynu zabronionego określonego w § 1 podlega karze grzywny do 720 stawek dziennych. Przepis art. 54 k.k.s. penalizuje zatem nieujawnienie przedmiotu lub podstawy opodatkowania.

Jak wynika z akt sprawy I. Ż. nie ujawnił przedmiotu i podstawy opodatkowania oraz nie złożył w terminie ustawowym (do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy) naczelnikowi Urzędu Skarbowego W.-M. deklaracji dla podatku od towarów i usług (...) -7 za miesiące od

stycznia do sierpnia 2018 roku.

Obowiązek złożenia deklaracji podatkowej ciąży na oskarżonym określa ustawa z dnia z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług (Dz.U. z 2021 r., poz. 685 t.j.). W świetle art. 99 ust. 1 podatnicy, o których mowa w art. 15, są obowiązani składać w urzędzie skarbowym deklaracje podatkowe za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, z zastrzeżeniem ust. 2-10, art. 130c, art. 133 i art. 138g ust. 2. Zgodnie zaś z art. 103 ust. 1 ww. Ustawy podatnicy oraz podmioty wymienione w art. 108 są obowiązani, bez wezwania naczelnika urzędu skarbowego, do obliczania i wpłacania podatku za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek podatkowy, na rachunek urzędu skarbowego, z zastrzeżeniem ust. 1a-4 oraz art. 33 i art. 33b.

Zgromadzony w niniejszej sprawie materiał dowodowy ponad wszelką wątpliwość wskazuje, iż oskarżony będąc Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. wbrew obowiązkowi nie ujawnił przedmiotu i podstawy

opodatkowania oraz nie złożył deklaracji VAT-7 za okres objęty zarzucanym mu czynem. Wskazać przy tym należy, iż organ podatkowy odnotował wpływ deklaracji VAT-7 złożonych przez oskarżonego z tytułu indywidualnej działalności gospodarczej (...) Usługi (...), z których jednoznacznie wynika, iż w okresie od stycznia do sierpnia 2018 r. (...) Sp. z o.o. wystawiała faktury VAT na rzecz tego podmiotu.

Oskarżony działał więc w zamiarze bezpośrednim, albowiem miał świadomość ciężącego na nim obowiązku. Organ podatkowy wielokrotnie wzywał (...) Sp. z o.o. do okazania dokumentów, w szczególności dotyczących prowadzenia działalności gospodarczej. Dokumenty takie nie zostały złożone do organu podatkowego.

Przepis art. 6 § 2 k.k.s. stanowi, że dwa lub więcej zachowań, podjętych w krótkich odstępach czasu w wykonaniu tego samego zamiaru lub z wykorzystaniem takiej samej sposobności, uważa się za jeden czyn zabroniony; w zakresie czynów zabronionych polegających na uszczupieniu lub narażeniu na uszczuplenie należności publicznoprawnej za

krótki odstępow czasu uważa się okres do 6 miesięcy.

Zgodnie natomiast z treścią art. 9 § 3 k.k.s. za przestępstwa skarbowe lub wykroczenia skarbowe odpowiada, jak sprawca, także ten, kto na podstawie przepisu prawa, decyzji właściwego organu, umowy lub faktycznego wykonywania zajmuje się sprawami gospodarczymi, w szczególności finansowymi, osoby fizycznej, osoby prawnej albo jednostki organizacyjnej niemającej osobowości prawnej. W świetle art. 201 § 1 k.s.h. oraz 208 § 2 k.s.h. oskarżony będąc Prezesem Zarządu (...) Sp. z o.o. był zobowiązany do prowadzenia spraw tego podmiotu. W okresie objętym przedmiotowymi czynami (...) Sp. z o.o. nie udzieliła pełnomocnictwa biuru rachunkowemu w zakresie rozliczania należności skarbowych w tym podatku VAT.

Czyn określony w art. 54 k.k.s. ma charakter skutkowy, albowiem dla jego dokonania wymagane jest wystąpienie skutku w postaci narażenia podatku na uszczuplenie. Oskarżony poprzez niezłożenie ww. deklaracji podatkowych w terminach ustawowych, naraził na uszczuplenie podatek od towarów i usług w łącznej kwocie 22 391,00 zł, co

znajduje potwierdzenie w Decyzji Naczelnika Urzędu Skarbowego W.- M. (...): (...) -20- (...) z dnia 28.07.2020 r. (k. 10-15v). Sąd ustalił, że kwota podatku narażonego na uszczuplenie jest małej wartości w rozumieniu art. 53 § 14 k.k.s. Oskarżony swoim zachowaniem wypełnił więc znamiona czynu z art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

Sąd uznał, iż oskarżony I. Ź. swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 60 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. Przepis art. 60 § 1 k.k.s. stanowi, że karze grzywny do 240 stawek dziennych podlega ten, kto wbrew obowiązкови nie prowadzi księgi. Nieprowadzenie księgi wbrew obowiązкови, spenalizowane w art. 60 § 1, to zarówno całkowite jej nieprowadzenie mimo obowiązku, jak i prowadzenie księgi innej niż wymagana (o ile nie jest to spowodowane błędem w rozumieniu art. 10 § 1 k.k.s., który wyłącza winę sprawcy), gdyż przepis uznaje za karalne nieprowadzenie tej księgi, odnośnie do której istnieje obowiązek prowadzenia. (Grzegorz Tomasz, Kodeks karny skarbowy. Komentarz, wyd. IV, Opublikowano: LEX 2009). Wszystkie czyny typizowane w art. 60 k.k.s.

można popełnić jedynie umyślnie, działając z zamiarem bezpośrednim lub ewentualnym

Ustawowy obowiązek prowadzenia ewidencji wynika z art. 109 ust. 3 ustawy o podatku od towarów i usług. Zgodnie z nim podatnicy, z wyjątkiem podatników wykonujących wyłącznie czynności zwolnione od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 lub przepisów wydanych na podstawie art. 82 ust. 3 oraz podatników, u których sprzedaż jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 lub 9, są obowiązani prowadzić ewidencję zawierającą dane pozwalające na prawidłowe rozliczenie podatku i sporządzenie informacji podsumowującej, w szczególności dane dotyczące:

- 1) rodzaju sprzedaży i podstawy opodatkowania, wysokości kwoty podatku należnego, w tym korekty podatku należnego, z podziałem na stawki podatku;
- 2) kwoty podatku naliczonego obniżającego kwotę podatku należnego, w tym korekty podatku naliczonego;
- 3) kontrahentów;
- 4) dowodów sprzedaży i zakupów.

Ewidencja, taka w świetle art. 109 ust. 8a ustawy o VAT prowadzona jest w postaci elektronicznej przy użyciu programów komputerowych.

Przeprowadzona przez organ podatkowy źródłowa kontrola podatkowa wykazała, że oskarżony I. Ż., będąc Prezesem Zarządu spółki (...) Sp. z o.o. nie prowadził elektronicznej ewidencji VAT (rejestr zakupu i sprzedaży VAT) w okresie od dnia 1 stycznia 2018 roku do dnia 21 sierpnia 2018 roku.

Oskarżony swoim zachowaniem wypełnił również znamiona czynu z art. 80 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s., penalizującego zachowanie sprawcy który wbrew obowiązkowi nie składa w terminie właściwemu organowi wymaganej informacji podatkowej.

Jak stanowił art. 80 § 1b Ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacji podatkowej w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu, osoby prawne, jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne, prowadzące księgi podatkowe przy użyciu programów komputerowych, są obowiązane, bez wezwania organu podatkowego, do przekazywania, za pomocą

środków komunikacji elektronicznej, Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji o prowadzonej ewidencji, o której mowa w art. 109 ust. 3 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług, w postaci elektronicznej odpowiadającej strukturze logicznej, o której mowa w art. 193a § 2, na zasadach dotyczących przesyłania ksiąg podatkowych lub ich części określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 193a § 3, za okresy miesięczne w terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc, którego ta informacja dotyczy.

I. Ż. pełniąc obowiązki Prezesa Zarządu spółki (...) Sp. z o.o. nie przekazał Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej za pomocą środków komunikacji elektronicznej w ustawowym terminie do 25. dnia miesiąca następującego po każdym kolejnym miesiącu, wskazując miesiąc którego ta informacja dotyczy, informacji- Jednolitych Plików Kontrolnych ((...)) za miesiąc styczeń-sierpień 2018 roku.

Mając na uwadze powyższe okoliczności, Sąd uznał I. Ż. za winnego popełnienia zarzucanych

mu aktem oskarżenia czynów.			
#	1.4. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	1.5. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	1.6. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	1.7. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<i>I. Ż.</i>	<i>I.</i>	1.	<p>Wymierzając karę oskarżonemu Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 12 § 1 i 2 k.k.s. oraz art. 13 k.k.s.</p> <p>Sąd nie miał możliwości przesłuchania oskarżonego. Niemniej jednak nie ulega wątpliwości, że w chwili popełnienia zarzucanego mu czynu I. Ż. miał ponad 40 lat, był zatem osobą doświadczoną życiowo. Należało więc wymagać od niego obowiązkowo bezwzględnie przestrzegania prawa i niepodejmowania jakichkolwiek działań godzących w interes fiskalny Rzeczypospolitej Polskiej. Brak jest podstaw do stwierdzenia, że z jakichkolwiek powodów I. Ż. nie mógł zachować się inaczej.</p> <p>Stopień społecznej szkodliwości czynu był umiarkowany. Sam fakt popełnienia przestępstwa karno-skarbowego świadczy o lekceważącym stosunku sprawcy do obowiązku powstrzymania się od działań niekorzystnych dla Skarbu Państwa, a tym samym podatników. Należy też</p>

pamiętać, że kwota uszczuplonego podatku VAT, wywołana czynem z pkt 1 wyniosła 22.391,00 zł, co w dniu popełnienia czynu będącego przedmiotem niniejszego postępowania stanowiło uszczuplenie małej wartości. Ponadto okolicznością obciążającą dla oskarżonego była jego uprzednia karalność. Sąd nie stwierdził występowania po stronie oskarżonego jakiegokolwiek okoliczności łagodzącej.

Przy wymiarze kary Sąd wziął po uwagę zagrożenie karą grzywny przewidzianą w art. 54 § 2 k.k.s. do 720 stawek dziennych; w art. 60 § 1 k.k.s. do 240 stawek dziennych, zaś w art. 80 § 1 k.k.s. do 120 stawek dziennych.

Sąd wymierzył oskarżonemu za czyn z pkt 1 wyczerpujący dyspozycję art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. karę grzywny w wysokości 40 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 75 złotych.

Sąd wymierzył oskarżonemu za czyn z pkt 2 wyczerpujący dyspozycję art. 54 § 2 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. karę grzywny w wysokości 20 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 75 złotych.

Za czyn z pkt 3 wyczerpujący dyspozycję art. 80 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. Sąd wymierzył karę grzywny w wysokości 10 stawek dziennych, przyjmując wysokość jednej stawki na kwotę 75 złotych.

Orzeczone kary grzywny w stawkach dziennych wskazanych wyżej są znacznie poniżej górnej granicy ustawowego zagrożenia i zdaniem Sądu nie mogą zostać uznane za nadmiernie surowe. Określając wysokość stawki dziennej w kwocie 75 zł Sąd jedynie nieznacznie przekroczył minimalną kwotę tej stawki wynikającą z art. 23 § 3 k.k.s. przyjmując przy tym ich wysokość w dacie popełnienia czynu na podstawie art. 2 § 2 k.k.s.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego (wyr. Sądu Najwyższego z dnia 28 czerwca 2012 r. sygn. akt III KK 397/11, Biul. PK 2012/7/22 czy też z dnia 10 listopada 2011 r. sygn. akt II KK 259/11, Lex nr 1084720) wskazuje się zaś, że punktem wyjścia dla dokonania stosownych obliczeń stawki dziennej grzywny na podstawie art. 23 § 3 k.k.s. jest kwota minimalnego wynagrodzenia obowiązująca w czasie popełnienia przypisanego czynu.

			<p>Wskazać przy tym należy, że z uwagi na tryb postępowania niemożliwe było uzyskanie aktualnych informacji odnośnie sytuacji materialnej oskarżonego, co przemawiało przeciwko określeniu wysokości stawki dziennej grzywny w wyżej kwocie.</p> <p>Tak orzeczone jednostkowe kary grzywny są w ocenie Sądu słuszne i sprawiedliwe, stanowią jednocześnie stosowne zadośćuczynienie społecznemu poczuciu sprawiedliwości. Tym samym zostaną spełnione określone w art. 12 k.k.s. cele kary. W przekonaniu Sądu orzeczone jednostkowe kary grzywny są adekwatne zarówno do stopnia winy jak i stopnia społecznej szkodliwości popełnionych czynów, jak również zrealizują swoje cele w zakresie zapobiegawczego i wychowawczego oddziaływania na osobę oskarżonego.</p>
<p>IV.</p>	<p>1,2,3</p>	<p>Wymiar kary łącznej wobec I. Ż. zgodnie z art. 39 § 1 k.k.s. mógł oscylować w granicach od minimalnie 40 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej na kwotę 75 zł (absorpcja) do maksymalnie 70 stawek dziennych, ustalając wysokość stawki dziennej</p>	

		<p>na kwotę 75 zł (kumulacja).</p> <p>Sąd zastosował zasadę kumulacji uznając karę łączną w wymiarze 50 stawek dziennych, przy ustaleniu wysokości stawki dziennej na kwotę 75 zł za adekwatną w ustalonych warunkach przedmiotowej sprawy.</p> <p>Ukształtowana kara łączna w myśl zasady kumulacji w sposób należyty uświadomi oskarżonemu jego zachowania, a także będzie stanowić dla niego wystarczającą dolegliwość i sprawiedliwą odpłatę za popełnione przez niego czyny.</p>	
<p>1Inne ROZSTRZYGNĘCIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>6. inne zagadnienia</p>			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia</p>			

takiej instytucji przez stronę		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
V.	O wynagrodzeniu obrońcy ustanowionego z urzędu Sąd orzekł na podstawie art. 29 ustawy Prawo o adwokaturze w zw. z § 17 pkt 2 ppkt 3, § 20 i § 4 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 3 października 2016 r. w sprawie ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej przez adwokata z urzędu. Dodatkowo opłatę podwyższyć należało o należny podatek VAT.	
VI.	O kosztach sądowych orzeczono na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 113 § 1 k.k.s. oraz art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych biorąc pod uwagę sytuację rodzinną i majątkową oskarżonego.	
1Podpis		